

בתכנית האימונים (במסגרת גדודית) יש לקבוע:

א. את המטרה.

ב. נתון על רמת חיילים.

ג. מגמת האימון.

ד. ציוד, עזרי אימון, שטחי אימון.

אפשרי במסגרת זו לערוך טיולים ולטפח את היכרות הארץ. האימון צריך להיות ביחס של שבוע לכל חודש של תחזית.

הקמ"ן כקצין מטה

בתור קצין מטה חייב הקמ"ן לסייע למג"ד בענייני מודיעין.

דרכי פעולה אפשריים יציג הקמ"ן ברגע וה"מג"ד ידרוש ממנו; הערכת מצב של המפקד מסתכמת באויב ובכוחותיו. הקמ"ן נדרש להציג דרכי פעולה

אפשריים מתוך תהליך של עיבוד אשר אינם בפני המפקד.

כל מפקד במסגרת הגדוד חייב לדעת כי אחריות הגיוט אינה חלה על הסייר. הסייר יסייע למפקד כשם שהקמ"ן יסייע למג"ד.

סקירה זו, כמו שהזכרתי לעיל, העלתה סה"כ קוים מנחים, לעבודתו של הקמ"ן. אין היא מפרטת את מכלול הבעיות העומדות בפני הקמ"ן, כמו למשל זיקת המודיעין במטה, או עצם אישיותו של הקמ"ן אשר בה מותנה הרבה.

תהיה זו טעות לחשוב כי סיכום מודיעין הוא עבודתו העיקרית של הקמ"ן. על הקמ"ן לפתור בע"י יות רבות לפני סיכום המודיעין. לקמ"ן תפקיד ה"נושא בתוכו שדה פעולה נרחב ופתוח. גידורו, עיבודו וטיפולו מותנים בקמ"ן.

אדם שמעון — סג"מ

על הסגנון

יכולים לרצות נפש את האדם אולם לא את סגנונו. אם היה ערך של ממש בסגנונו — אחרים סיגלו אותו לעצמם ויקימו אותו. יש לכך דוגמאות לאין ספור בהיסטוריה. אני משוכנע כי וינגייט היה בעל סגנון משלו. וכי היה סגנון לאנילביץ, מנהיג המרד בגטו ורשה; נ. ב. פורסטר, פאטון ומונטגומרי בת"פ. פרסמו הודות לסגנונם המיוחד לא פחות מאשר הודות למנהיגותם ולדעתם הצלולה.

די לך להסתכל סביבך וממש סמוך לך תמצא לפחות שלושה-ארבעה אנשים מבין עשרה שעליהם יאמר: — אלה הם אנשים בעלי סגנון משלהם. ולית מאן-דפליג כי היו וגם ישנם חיילים אין ספור ב"צה"ל שהנם בעלי סגנון מובהק משלהם.

צבאנו צבא צעיר לימים הנו. והמשרתים בו הנם יהודים ישראלים, אבל במידת מה עודם יורשיים של דור המדבר שבין גלות לגאולה. לעתים קרובות אנו עצבניים ובלתי בטוחים בעצמנו; עולים על עמים אחרים במחשבה מופשטת ונופלים מהם ביחסים בין אדם לחברו. עוד זמן רב יעבור עד שנגיע לאיזון באלה. הצבא נטל לעצמו משימה חב"רתית כפולה: ליצור מסגרת אחידה לעולם מכל קצוות-תבל, ולפתח ולקדם חיילים לתפקידי פיקוד, להיותם קצינים ישראלים. משימה קשה ואין לקנא בנושאים בה. והמלאכה נעשית, ומפעם לפעם מודמן

סוף בעמ' 56

יתכן ויש משמעות לעובדה שאחד מבין הגנרלים הראשונים של מדינות הצפון במלחמת האזרחים ה"אמריקאית היה אדם חובב-הפרסומות, מבריק ומצוחצח וחיל ללא הצלחה. ואילו הגנרל הצפוני שרדף אחרי כוחות הדרום בבריתם — הנהו איש נוקשה וגס, בלתי מסורק, אולם הוא היה מביא הנצחון.

היש מקום להסיק מסקנות מכך? לא ולא, כי כל אחד מהשנים, הן מקלילן והן גרנט, היה בעל סגנון אישי משלו. ואת הנצחון לא השיגו אז, ואין משיגים אותו היום, ע"י שימוש רב במסרק, במגהץ ובסכיני-הגלוח, ולא ע"י המנעות מאלה. סגנונו האישי של האדם נלווה עליו כצל גם בשרתו בצבא, ולא יוכל האדם להתנער מצלו.

מה בדיק הכוונה במלה סגנון?

פשוט מאוד. אם יש את נפשך לחקות אדם אחר, תוכל להיות סמוך ובטוח שאדם זה הוא בעל סגנון משלו. ואם זולתך שואף לחקות אותך, אין ספק שיש לך סגנון משלך. סגנון — פירושו הדרך שהנך מתבטא בה; הצורה בה אתה עובד או מעביר קורס; לבושה, וכן, מכל הכל — אורח החימה שלך. סגנון — זהו מה שאתה עושה מעצמך ומהאנשים שסביבך. סגנון, לדעתי, מוצא את ביטויו בחומרת המשמעת, בהעזתו של אדם להעמיד את עצמו בראש אנשים בעת צרה; ומאידך גם בברירה מהמערכה או ב"עריקה.